

6
2011

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

«La oss gå
inn til Betlehem for å se
dette som
har hendt...»

«BRIDGES»
PREMIERE I JERUSALEM

Til Israel har jeg ikke lyst til å reise. Slik har jeg alltid tenkt. Så ble det plutselig aktuelt, ikke først og fremst for besøke «Den evige stad» men for å følge med i innspurten på Fjære ungdomsskoles musikalprosjekt og premiere i Jerusalem.

I hodet har jeg så mange bilder fra bibelhistorien, som jeg ikke ønsket å få forandret. Brått var jeg der. På godt og vondt ble bilder og forestillinger oppdatert fortløpende. Steder. Væremåter. Konfliktstoff.

Det jeg ikke var forberedt på var hvordan jeg som en Jesus-troende ville reagere på alt dette omtrentlige, hvor steder i byen er knyttet til hendelser i Jesu lidelseshistorie.

En lang rekke øyeblikke og enkelthendelser fra lidelseshistorien har fått sin kirke eller sitt skilt langs Via Dolorosa, veien eller ruta mange mener at Jesus gikk fra han ble ført inn i byen fra Kedron dalen, og til han døde på korset på Golgata høyden. Over alt ser du turister – er det det de er? – som kneler, ber, tenner lys – mengder av lys. De står i kø for å se, ta på, kysse. Jeg er observatør. Jeg hadde ikke tenkt å være det, men det ble jeg. Det jeg så ble bare mer og mer staffasje, noe konstruert og utvendig. Et par tre kutt fra Bibelen dukket opp i tanken:

Møtet med den samaritanske kvinnen, hvor Jesus sier noe om å tilbe Gud:

«Tro meg, kvinne, den tid kommer da dere verken skal tilbe Faderen på dette fjellet eller i Jerusalem. Dere tilber det dere ikke kjenner, men vi tilber det vi kjenner, for frelsen kommer fra jødene. Men den tid kommer, ja, den er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For slike tilbedere vil Faderen ha.» (Joh.4,20b-23)

«Når dere ber, skal dere ikke gjøre som hyklerne: De liker å stå i synagogene og på gatehjørnene og be for å vise seg for folk. Sannelig, jeg sier dere: De har alt fått sin lønn. Men når du ber, skal du gå inn i ditt rom og lukke din dør og be til din Far som er i det skjulte. Og din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg.» (Matt.6,5-6)

Akkurat som jeg kan oppleve å komme til et sted som jeg har en historie, en historie det hadde vært spennende å kunne ta del i, være flue på veggen; det samme forholdet opplevde jeg å ha til denne byen og disse stedene. Det stedene var gjort til, omskapt til, noe nesten så langt fra det autentiske som råd, skapte heller distanse enn nærhet. Jeg måtte heller trekke meg ut av stimen, ut på sidelinja. Glitter og stas og mer eller mindre tiltalende kunst sto mest i veien. Tynne autensitetshistoriere blir lett komiske. Jeg kan ikke unngå å tenke på avguder og tilbedelser av steiner, bilder og figurer – døde ting uten kraft og makt. Derfor ble jeg tilskuere og observatør. Det betyr ikke at møtet med Jerusalem var en nedtur. Men det ble annerledes, og det fikk meg til å tenke gjennom noen ting på nytt, og bli meg noen saker mer bevisst. Da jeg krysset over Kedron dalen på vei fra hotellet mot byen, og kunne kaste et blikk opp over skråningen av Oljebjerget, med restene av Getsemanehagen, kom bibeltekstene nær på en annen måte. Men like fullt blir det en tom scene. Hovedpersonen er ikke her. «Han er ikke her, han er stått opp». Allerede da måtte det være klart at det var bare kullisene som sto igjen. Jesus selv var alt i gang med neste fase; at flere skulle få høre at himmelriket var kommet nær.

Jeg kom til Jerusalem med ønske om å følge sporene etter Jesus. Men selv sporene var ødelagt, og egentlig visste jeg det. Plutselig dukket han opp i et arabisk hjem. Jeg ble invitert hjem til en vertsfamilie. Kristne arabere. Der var han. Ikke bare spor etter ham, men tilstede i disse menneskenes kjærlighet og omtanke for oss og for en norsk jente alene i et fremmed land. De igjen, har trolig sett ham i den norske jenta: «Jeg var fremmed, og dere tok imot meg».

Men jeg er enig med Michelle (s. 14). En gang i livet burde en kanskje vært i Jerusalem og fått sortert litt i forestillingene og få litt perspektiv over tingene.

Til hvert et fattig hjerte send et lysstref ifra sky
Så finner det den rette vei, og det blir jul på ny.

Det flotte, det store og det rike er at uansett hvor du og jeg er, så kan vi nå han og han oss. Jeg kan be til ham nårsomhelst og hvorsomhelst. Det kan ingen makt i verden ta fra meg.

Gledelig og fredelig jul til alle lesere av Fjæreposten!

Peer Rodal Haugen,
redaktør

Caroline Aas
Døpt i Fevik kirke 25. september

Sebastian James Nordheim Moen
Døpt i Fevik kirke 2. oktober

Einar Bjørkenes Christiansen
Døpt i Fevik kirke 30. oktober

Agathe Johansen Irgens
Døpt i Fjære kirke 6. november

Kari Grande
Døpt i Fjære kirke 6. november

Mirabelle Pedersen Bornhauser
Døpt i Fjære kirke 6. november

Robin Brunon Maszota Hansen
Døpt i Fjære kirke 6. november

Vegard Hugstmyr Birkedal
Døpt i Fjære kirke 6. november

Andrea Lind
Døpt i Fjære kirke 20. november

Isak Elias Hodnebrog
Døpt i Fjære kirke 20. november

Leonard Eikenes Monsen
Døpt i Fjære kirke 20. november

Olivia Nyland Jansen
Døpt i Fjære kirke 20. november

NESTE NUMMER kommer ut 21. februar
frist for materiell torsdag 9. februar

Live Guttormsen
Døpt i Fevik kirke 3. september

Maria Aleksandra Nymoen
Døpt i Fevik kirke 4. september

Tobias Bakke Presthammer
Døpt i Fevik kirke 13. november

Niclas Jåvold
Døpt i Fjære kirke 6. november

Hannah Håkedal
Døpt i Fjære kirke 20. november

HESNES BROTHERS DELTOK VED JULEGRANTENNIGEN PÅ ORKNØYENE

Bring med dere ungdommer til Orknøyene

Det var den siste oppfordringen den norske delegasjonen fikk med fra Orknøyene.

Hesnes Brothers hadde både æren og gleden av å representere Fjære og Grimstad da den 25. julegrana fra Bringsværdskogen ble tent i Kirkwall

Julegrana er blitt et symbol på vennskapet mellom St. Ragnvalds hjembygd Fjære, og Kirkwall på Orknøyene. Oppholdet fra torsdag 1. til mandag 5. desember bød på en rekke hyggelige møter med venner og vennligsinne. Kontakten med gamlelandet er høyt verdsatt, og danskongen som var i pengeknipe før datterens bryllup, og som pantsatte Orknøyene til Scottekongen, for aldri noen gang å innløse pantet, står ikke videre høyt i kurs. Mange orknøyinger føler at de fortsatt har mer tilhørighet til Norge enn Skottland, og setter veldig pris på den kontakten som jevnlig holdes ved like ved visitter og gjensitter. Leder for vennskapsforeningen Orknøy-Norge (ONFA) understreket ved det siste arrangementet, i konsulens garasje (!), hvor viktig kontakten er for dem, og at den store utfordringen fremover må være å overføre disse vennskapsbåndene fra den eldre generasjonen til

Ordfører Hans Antonsen tente den 25. julegrana fra Bringsværd og Fjære inne i St. Magnus-katedralen i Kirkwall 4. desember.

ungdommen. Ordfører Hans Antonsen, som var over for å tenne den 25. julegrana fra Fjære, merket seg nok dette, med tanke på senere delegasjoner den ene eller andre veien. Fylkesordfører Øystein Djupedal var også med i delegasjonen fra Agder, og lot til å være svært fornøyd med det han så og hørte.
– Bring med dere ungdommene og barna deres neste gang, oppfordret hun. På konserten i St. Magnus-katedralen søndag kveld presenterte de en rekke unge dyktige sangere og musikere, som det hadde vært fantastisk for våre ungdommer å møte, enten i Grimstad eller på Orknøyene. Ved årets besøk var det også et innslag av nærings-samarbeid. Det er kanskje ikke umulig at næringsinteresser vil være interessert i å bidra til et slikt møte. Sang og musikk er et fantastisk språk, svært godt egnet til å binde nye vennskapsbånd og gi nye kontakter. Det fikk årets delegasjon merke til fulle. Fjære og

Grimstad sitt besøk falt sammen med et besøk fra Hordaland. Hordaland har et godt innarbeidet vennskapssamarbeid med Orknøyene, på flere plan, og trekantkontakten fungerte svært godt, både sosialt og musikalsk.

Hesnes Brothers deltok både i sosiale sammenkomster, under gudstjenesten i St. Magnus-katedralen, i vennskapsforeningen, på konsert i katedralen, hos konsulen og enda til på flyplassen! Med en musikalsk leder, som griper enhver anledning som byr seg, og skaper mulighetene der de ikke finnes, for eksempel i innsjekkingen på flyplassen, ble det sunget så lenge Øvlands stemme holdt.

Årets norske delegasjon ved julegrantenningene, var den største noen sinne, ble det sagt, noe orknøyingene visste å både understreke og ta vel vare på. Et stort apparat var i sving, både for å huse oss rundt i private hjem, arrangere ulike sammenkomster og i det hele tatt sørge for at det ble gjort så mye stas på oss som råd. Slik vennskapskapelighet gjør noe med en, og en kjenner fort hvor viktige slike bånd er, og hvor godt det gjør i en verden hvor raushet og vennlige kontakter er mangelvare.

Redaktøren har godkjent redaktørens habilitet i denne saken. (RED.)

sport 1 GRIMSTAD

Storgaten 31 Tel. 370 41400

ÅPENT: Man-Ons 09-17 Tor-Fre 09-19 Lørdag 10-16

BIBEL quiz 1 for årets konfirmanter!

1. Hva betyr Con Dios (tittelen på konfirmantboka)?
2. Hvor mange bøker er det i det Gamle testamentet?
3. Kan du skrive første linje i Herrens bønn etter den nye bibeloversettelsen?
4. Hva kaller vi det når Presten deler ut brød og vin i gudstjenesten?
5. Hva er symbolet på Den Hellige Ånd?
6. Hva betyr INRI, teksten man kunne lese på et skilt over Jesu hodet da han ble korsfestet?
7. Hva betyr advent?
8. Hvor mange dager etter påske er Kristi Himmelfartsdag?
9. Hvor står det om skapelsen i Bibelen?
10. Hva heter den siste boka i bibelen?
11. Hvor i lukas evangeliet står historien om den bortkomne sønn? (skriv kapittel og vers)
12. Hva står WWJD for?
13. Hvem dømte Jesus?
14. Hvordan lyder det 7 bud?
15. Hvordan lyder 1 trosartikkel?
16. Hva står de 4 B-ene for?

VINN EN IPOD!

Alle spørsmål finner du svar på i konfirmantboka. Premien er en flott iPod. Quizen har 2 runder. Det kommer en Quiz til i neste nummer av Fjæreposten. Alle konfirmanter som har levert rett svar på begge quizene innen 1. mars blir med i trekningen.

Send svarene dine til Kjell-Olav Haugen: koh@grimstad.kirken.no
Vinner blir offentliggjort i Fjæreposten nr 2-2012

Juletreff i Fevikhallen 29. des kl 17.00

Arrangører: Fevik misjonskirke, Fevik kirke, Express, Sanitetet, Fevik vel, Haugenes vel, Lions Fevik. Dette er en juletreff som nesten alle menigheter, idrettslag og organisasjoner på Fevik er gått sammen om å arrangere. I fjor kom det ca 350 mennesker på festen. Programmet for festen er ganske enkelt, men veldig koselig. Og programmet er mest på barnas premisser. Men det er en fest for både små og store, unge og eldre! Det blir mye gang rundt juletreet, med alle julens glade sanger.

Knut Mørland vil holde tale for både barn og voksne. Elle Melle vil delta med korsang. Det blir dans av barn i Fevik misjonskirke. Express turn vil ha en lite oppvisning. Alle som kommer får lodd som det blir trekning på. Og de heldige får med seg fruktkorg.

Det blir god bevertning og tid til å prate sammen. Julemessene kommer også. Siste komiteemøte for festen blir i Sanitetshuset, Fevik tirsdag 13. desember kl 17.45. Her håper vi at pressen stiller opp for bilde og kommentarer.

Mvh presseansvarlig:
Oddvar Tveito

Glade jul?

Nå er det rett før julen er her igjen og jeg synes som vanlig at året har gått enda fortere enn i fjor. Jeg ønsker meg alltid at ventetiden før jul skal bli en mest mulig rolig tid, med fredlig stemning i hjemmet. Men som regel går det også i denne tiden så alt for fort, og plutselig er alle de fire lysene i adventsstaken tent og julen er her. Noen ganger må jeg stoppe opp, og tenke over julens budskap, og hvorfor jeg feirer jul. Hva betyr det egentlig for meg?

Det er ingen hemmelighet at julen oppfattes svært forskjellig, og kontrastene kan være store i en høytid som denne. Forventninger, forbedelser, glede, musikk, forestillinger og familietid. Ensomhet, savn, skuffelse og uro. Men uavhengig av alt dette, hvordan vi feirer den, hvordan vi oppfatter den, om vi har pinnekjøtt, ribbe eller ingen av delene: Julen i seg selv har et gledelig budskap til deg og meg. Ikke bare gledelig, men et budskap til oss om at Gud ble menneske for å gi oss frelse. Jesus Kristus ble født, og han ble født med en hensikt. Han skulle bli din og min redningsmann.

Maria og Josef var blitt fortalt av en engel at de skulle bli foreldre, til et barn de skulle kalle Jesus. Da Maria skulle føde var de i en situasjon der de ikke hadde noen plass å bo, de var på reisefot og herbergene var alt fulle. De fant til slutt et rom der også dyrene var. Der, i en stall, ble Jesus født, i de enkleste omgivelser. Men det skjedde ved Gud den Allmektige Faders nærvær. Her er det et viktig tidsskille i historien, her blir himmel og jord knyttet sammen. Her har Gud for alltid knyttet sitt liv sammen med oss. Stjernen lyste opp i natta da dette underet skjedde.

«Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er sovpt og ligger i en krybbe.»

Det var gjeterne som først fikk høre om det glade budskapet. De gikk og fant barnet, og de sang lovprisninger til Gud etter de hadde sett Han. Det at englene viser seg for gjeterne først, som da var

lavest på samfunnets rangstige, viser oss litt av Guds karakter. Han gjør ikke forskjell på oss. Jesus kom til jorden for å bringe fred og forsoning blant alle mennesker og med Ham.

Mange som ventet en Frelser så nok ikke nødvendigvis for seg en stall, en krybbe og noen gjeter. Men det var altså i slike rammer vår Frelser kom til oss. Så enkelt og nært. Jesus Kristus er fremdeles å finne. Fortellingen er nåtid: I dag er det født oss en Frelser. Og i dag er frelsen å finne. Stjernen som engang lyste opp mørke, den lyser fortsatt.

Julens glade budskap angår meg og det angår deg. La det nå deg og la det få plass hos deg, midt iblant dine tanker og opplevelser av julehøytiden, om det er tidspress, gaver, julebord, ensomhet, sorg eller savn: «...en glede for hele folket. I dag er det født oss en frelser.»

En krybbe var vuggen som ventet ham her, det lille barn Jesus, vår Frelser så hjør. Men stjernene lyste helt inn der han lå, det lille barn Jesus, på leiet av strå.

Så enkelt og stille kom Gud til vår jord. Så høyt er jeg elsket av Jesus, min bror. Han kom fra Guds himmel, Gud selv var han lik, men Jesus ble fattig, og jeg er blitt rik.

Fra krybben til korset gikk veien for deg, slik åpnet du porten til himlen for meg. Velsign oss, vær med oss, gi lys på vår vei, så alle kan samles i himlen hos deg!

Riktig God Jul!
Ragnhild R. Gellein
menighetspedagog

Maria og Josef, gjeterne og engler kommer tuslende inn i Fevik og Fjære kirke i denne førjulstiden. Det er julevandringene som har foregått. Ca 250 barn fra 11 forskjellige barnehager har vært med på en vandring i kirkene.

De er med på en slags forestilling rundt juleevangeliet som kalles julevandring. De har på forhånd forberedt seg på denne vandringen med kostymer. Englevinger, glitter i håret og hvite kjortler til englene, store skjorter, skjøl på hodet og kjepper i hendene til gjeterne. Til sist men ikke minst finner vi en Maria og Josef i hver pulje.

Det er keiser Augustus som

møter de når de kommer inn dærene til kirkene. Levende lys er tent, og det er med store øyne han begynner å fortelle om denne vandringen vi skal få være med på. En vandring som tar oss med 2000 år tilbake i tid, den tiden da Jesus lå inne i Marias mage og de måtte vandre til Betlehem, for det var folketelling i landet. Vandringen begynner med at keiser Augustus leder

an i høye pilgrimsrop «til Betlehem!» Så tusler barna spent etter. De kommer til Byporten og banker på døren. Det er engelen Gabrielle som lukker opp «Frykt ikke, kom bare inn» sier hun. Så synger vi litt og englene blir igjen mens resten av følget går syngende ut. Da går vi inn i selve kirkerommet. Vi ender opp i en ring rundt et bål der vi snakker om gjeterne som var ute på marken for å passe på sauene. Plutselig dukker englene opp og de synger vakkert om det som skal skje i en stall i Betlehem. Deretter går vandringen videre. Når vi ankommer Betlehem er alle herbergene fulle, men til slutt får de bo i en stall. Her dukker Jesusbarnet opp og han

blir lagt oppi krybba. Keiser Augustus forteller videre fra juleevangeliet, vi ber, synger julesanger og så kommer de tre vise menn og gir gaver til barnet i krybba, gull, røkelse og myrra. Til avslutning holder vi hverandre i hendene

mens vi ber velsignelsen sammen.

Det er en sann fornøyelse å være med på en slik fin vandring med så mange flotte barn.

Gledelig jull!

Afrika venter

Hos familien Andersen i Klomra på Fevik forbereder de seg til jul som oss andre. Likevel er det kanskje det som skal skje i februar som opptar dem mest. Da reiser den lille familien til Tanzania. Pappa Aage er overlege på sykehuset i Arendal. I tre måneder skal han hospitere ved sykehuset i Haydom, og mamma Anette og datteren Dina skal være med.

Peer Rodal Haugen
tekst & foto

– Hva får en familie som deres til å dra ut for å jobbe på et avsides sted i Afrika en periode?

– Svaret er egentlig ganske enkelt, påstår Aage.

– Sykehusoverlege opparbeider overlegepermisjon som kan tas ut gjennom året eller spares opp, for eksempel ved å ta ut tre fire måneder etter fem år. Meningen er å

bygge kompetanse og utvikle seg faglig. Det er permisjon med lønn, og en kan i prinsippet gjøre hva en vil. De fleste velger enten å hospitere ved et annet sykehus her hjemme eller i utlandet, deltar på kongresser eller skriver artikler. Vi har planlagt det slik at vi skulle spare opp og reise ett eller annet sted hele familien. Vi hadde ikke tenkt på Afrika, men en storby i Europa eller USA, sier Aage.

– Samtidig tenkte vi at vi ville gjøre noe som ikke var alt for behagelig, sier Anette.
– Når vi først reiste, ville vi reise til en kultur som gjør at vi må strekke oss litt, som kan gjøre at vi også får en stor opplevelse ut av det.
Valget falt altså på sykehuset i Hayom i Tanzania, opprinnelig var sykehuset drevet av Norsk Luthersk Misjonsamband. Misjonslege Hans Espeland fra Vik har hatt sin

skummelt, slitsom, dumt for Dina og Anette, til det at det høres ut som mye mer lærerikt og spennende, og at det vil gi oss mye mer som familie enn de andre alternativene.

ENESTE BARN

– Hvordan tror du dette blir, Dina?

– Jeg tror det blir veldig gøy. Jeg gleder meg.

Dina ser for seg muligheten til å lære mer om datamas-kinbruk, siden kontakten med skolen og medelever vil skje via internett, når det er mulig. Siden ingen av de internasjonale har med seg barn, vil hun være det eneste barnet utenfra. Derfor vil hun naturlig komme til å ha mer kontakt med barna som er innlagt på sykehuset.

– Vi håper Dina kan være med litt på barneavdelingen og ha en eller annen funksjon sammen med barna der, både for opplevelsens skyld, men også for å gjøre dagen hennes litt mer variert, og at det ikke bare blir skolearbeid, forteller Anette.

– Og så tror vi det kan være en fin døråpner til ny kunnskap, skyter Aage inn.

Anette ser for seg at hun vil ha en tredelt jobb. Først og fremst vil hun fungere som Dinas lærer. Med sin bakgrunn fra barnevernet vil hun i tillegg bruke mye av sin tid på barneavdelingen og det tilbudet de har til foreldreløse små barn. I tillegg er det planen å skrive en artikkel i forbindelse med jobben.

KAN BLI FORANDRET

– Kommer dette til å forandre dere?

Det har de tenkt en del over, og er selvsagt klar over at det kan skje. Ingen vet hva et slikt opphold gjør med en. Aage vet om dem som har blitt så tent for en oppgave at de nesten bare er hjemme og snur og reiser ned igjen.

Anette innrømmer at hun føler seg veldig knyttet til hjemmet på Fevik, med tilhørigheten til familie og venner. Her er hennes trygge base som hun kan reise ut fra i kortere perioder og komme tilbake. Det tror hun kan være berikende. Men alltid å være på farten, ikke egentlig høre til et sted, kan hun ikke tenke seg.

– Da måtte det være et permanent oppbrudd, at en slo seg ned et annet sted og fikk røtter der. En vet jo aldri. Vi utsetter oss jo for muligheten.

– Hva med å bli der for godt? Lære seg litt swahili og bli? Pappa Aage spør Dina.

– Jeg tror ikke det, smiler hun. Men hun er interessert i å lære litt av språket og vet den beste måten å lære på er nettopp måten hun vil lære

på; å leve sammen med de som bor der og begynne i det små å plukke opp enkeltord og setninger.

FORTID SOM REISENDE

Som unge reiste de mye både Anette og Aage. Etter gymnaset reiste Anette en stund med Up With People. Aages foreldre brukte en stor del av livet sitt i tjeneste for Moralsk Opprustning, en kristen organisasjon som arbeidet for fred og forskning i Europa etter andre verdenskrig.

– Jeg er omtrent så gammel nå som de var da de gav seg med det livet, etter 15-20 års tjeneste, forteller Aage. Han har tenkt at de ikke sitt liv, og at det er ikke noe han kommer til å gjøre.

– Jeg tenker at kommer til å handle mer om verdier, sier Anette. Hun er åpen for å oppdage at livet kan leves på andre måter enn vi gjør, og at det kan være noe vi har mistet på veien til den høye velstanden og det levestettet vi har lagt oss til og opparbeidet.

– Vi vet ikke helt hva vi går til, selv om vi har forsøkt å forberede oss godt og tenkt på det meste, sier Aage. Likevel er de klar over at det alltid finnes noe de ikke har tenkt på eller har kunnet forberede seg på. De vet det kan bli slit- somt, men ikke hvordan og når. De vet de vil kunne komme til å savne goder fra tilværelsen her hjemme, men ikke hvordan de takler det. For eksempel blir de uten tv hele perioden. Dina ser for seg ordenlig gammeldage kvelder med spill og lesing. Selv skal hun prøve å holde pianospillingen ved like på et sammen- rullbart gummipiano hun skal få låne av pianolærer Kirsti.

– Ellers finnes det kanskje et instrument i kirken, sier Aage. Det forventes av dem at de tar del i en del av de kirkelige aktivitetene.

Det de vet er at sykehuset har et godt system for å ta vare på sine internasjonale arbeidere. Og skulle en bli alvorlig syk er jo hjelpen rimelig greit tilgjengelig...

FØRST JUL

Hvordan det ble for familien Andersen i Tanzania får vi høre mer om etter at de er hjemme igjen en gang i mai. Nå er det først julefeiring i det Andersenske hjem i Klomra. Kanskje med en litt spesiell ønskeliste denne julen. Hva med en smart hatt med myggnetting til vern mot malaraiamyggen, Dina? Ellers ønsker Anette seg siste bind av Knausgaard, som hun har tenkt å spare til lange mørke tv-frie kvelder.

VI KAN BIL!

- SERVICE/REP - ALLE MERKER
- EU-KONTROLL
- BILGLASS, REP/BYTT
- LAKK/KAROSSERI
- SKADETAKSERING
- FALCK BILREDNING (24 T)
- ORG. OPEL-SAAB VERKSTED

JP & Thygesen AS

LILLESANDSVN 29, 4877 GRIMSTAD
TLF 37 25 29 30 www.jpthygesen.no

MARK ASTRUP
JENS PETER FOSSELI

NARF
Næringsmiddel- og Regnskapsforerens Forening

Haglund Regnskap as
AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP

Sømsveien 5 • 4870 Fevik
Regnskap – Bedriftsrådgivning
Tlf. 37 25 61 00
www.haglund.no
Medlem NARF

Fevik Dekk

Rimelige dekk
Grøm næringspark
T: 37 04 33 30
M: 908 84 566

Aut. Rørleggerfirma

Rørlegger Liene AS

Fevikveien 34
4870 Fevik
Telefon: 37 25 81 90
Faks: 37 25 81 91
E-post:
post@liene-vvs.no

Åpningstider:

Mandag – fredag:
07.30-15.30
Torsdag: 07.30-17.00
Lørdag: stengt

Farfars julekrybbe er tradisjon

Hjemme hos Sunniva Songe har julekrybba ikke bare en fast plass i familiens adventsfeiring, den er også familiens adventskalender. Og den er hjemmelaget og ulik alle andre.

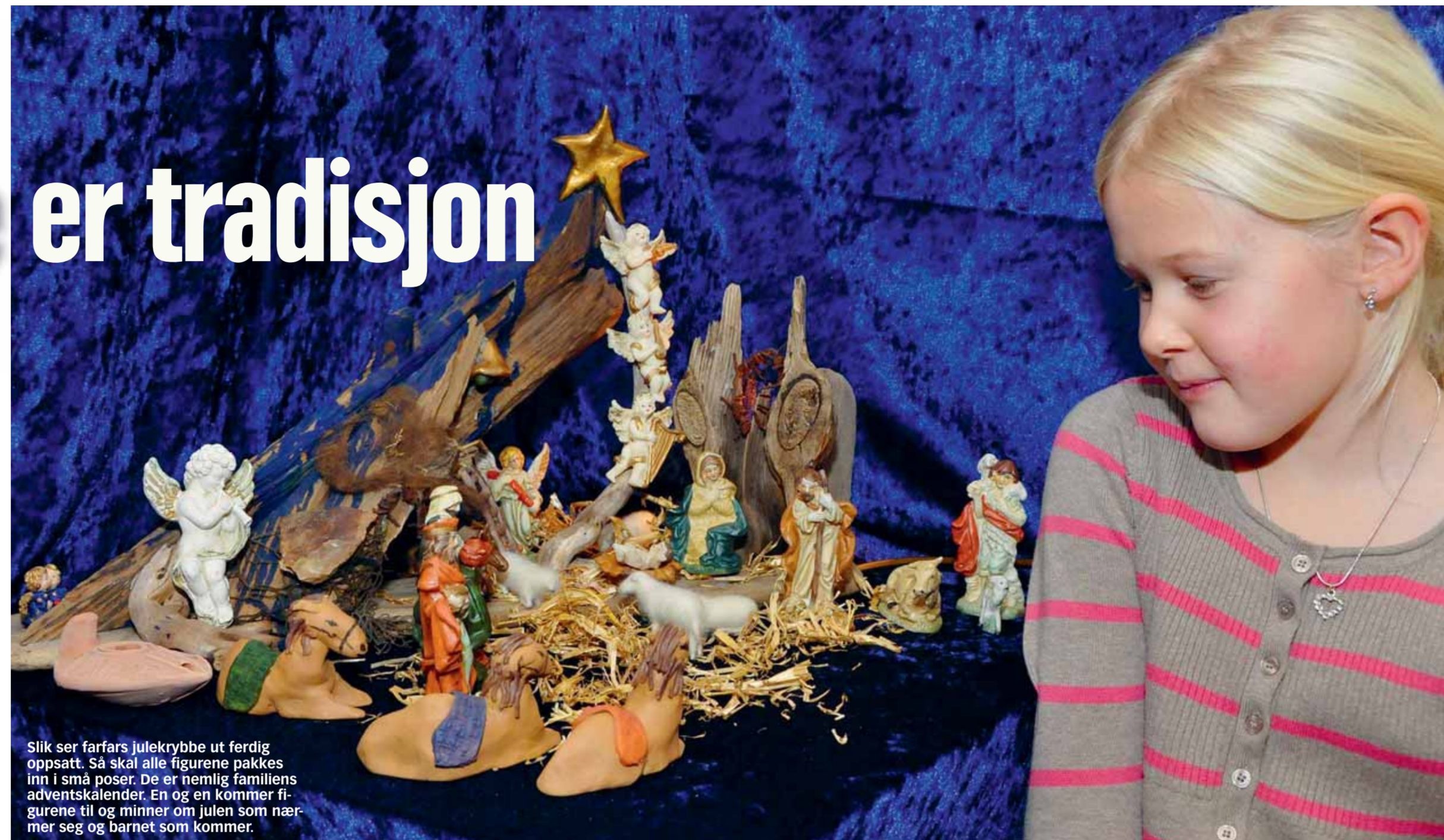
Peer Rodal Haugen
tekst & foto

Det er ganske klart at julekrybba hos familien Songe ikke er kjøpt i noen butikk. – Det er min far, Christoffer Songe som i over 10 år har hatt dette som en hobby å lage slike krybber. De fleste er laget av rekvad som han har funnet langs strender. De ulike trebitene har blitt plassert sammen slik at de må kuttes minst mulig i. Krybbene har en utforming som ikke er slik tradisjonelle krybber. Den ser ikke ut som en stall, forteller pappa Trygve. – Men ble ikke Jesus født i en stall da? – Kanskje, men hensikten her er at de ulike trebitene kan få oss til å tenke på ulike sider ved Jesus; bærebjelke, hyrdestav eller fundament. – Men det er en del andre rare ting i denne krybbeinstallasjonen, om vi kan kalle

den det.

– Ja, krybbene har også mye symbolikk, både i utforming, figurer og tilbehør. Vår julekrybbe har for eksempel en stige, skal symbolisere Jakobsstigen, den har en rusten piggetråd som skal symbolisere tornekrona, den har en dott kamelhår og en stein fra Betlehemsmarka. Den har også en bit av et fiskegarn, som skal fortelle oss at vi er menneskefiskere. Krybba vår er satt sammen slik at en kvist strekker seg fra krybberommet og opp til der stjerna står. Den har et karakteristisk trebit som er herjet av vær og vind, men med to kvister som ser ut som pipene på et stort kirkeorgel. Det skal minne oss om det lille krybberommet som er en diger katedral med rom for alle mennesker. – Og disse symbolene varierer fra krybbe til krybbe, er det slik?

– Ja. En krybbe har noe han

Slik ser farfars julekrybbe ut ferdig oppsatt. Så skal alle figurene pakkes inn i små poser. De er nemlig familiens adventskalender. En og en kommer figurene til og minner om julen som nærmer seg og barnet som kommer.

kaller «bibeløysa», en samling av alle edelsteinene som er nevnt i bibelen. Litt blåfarge som renner nedover noen plankebiter er også litt typisk. – Men figurene i krybben; har farfar laget dem også? – Vår julekrybbe har kjøpte figurer. I tillegg har vi noen ekstra flotte små ullsauer, engler, og små krukker som

passer fint inn i miljøet.

– Når tar dere fram krybber? – Vi gjør det slik, at hver advent finner vi fram julekrybba og setter den opp. Vi prøver å sette den på et godt synlig sted i stua. Så tar vi voksne og pakker inn alle figurene i små pakker, gjerne sammen med en twist, eller en lapp

med en liten aktivitet vi kan gjøre. Disse småpakkene blir så lagt i små strieposer med dato på. Hver morgen trekker en av ungene en liten gave og åpner den opp samtidig som vi tenner adventslys og synger Tenn lys. Ungene plasserer figuren der de mener den skal stå i julekrybba. Sakte men sikkert blir det flere og flere

figurer i krybba. Ofte har vi hatt det slik at Jesusbarnet kommer i kalendergaven på julaften, men i år har vi gjort en liten vri på dette. Jesusbarnet kom 1. des slik at denne figuren kan minne oss om Barnet som skal komme. – Når fant dere på dette? – Dette har vi gjort siden

ungene var små. Vi gjør adventskalenderen på denne måten for at både vi og ungene stadig skal bli minnet om julens budskap og prøve å ha fokus på dette. Nå vil de ikke gå med på å gjøre det på noen annen måte. Tradisjoner er flott, avslutter pappa Trygve. Idéen er gratis, og det er al-

dri for seint å starte en tradisjon. Er barna blitt store, finnes det kanskje noen barns barn. Det er jo så mange gjøremål og annet som opptar oss, at en slik liten påminner i adventstiden kan være en god hjelp både for voksne og barn, slik de har funnet ut hos Songe.

Jakten på julekrybben

– Gjennom generasjoner har «santonene» blitt noe av det viktigste som kjenner tegner landsbyen vår, forteller Édmond Mattone ved det lokale turistkontoret i Aubagne like ved Marseille i Frankrike. – Vi liker å være det viktigste området for tilvirkningen av «Santons», forkytter han med fransk sikkerhet bak hvert ord.

Alf Bergin
tekst & foto

De små julefigurene, eller «santons» som de heter lokalt, har en fullkommen detaljrikdom. Maria, Josef og det lille Jesusbarnet, de hellige tre konger og englene som forkynte det glade budskap for hyrdene på marken. Gjennom århundrene har gamle

Pinlig nøyaktighet preger arbeidet for dem som lager «Santons» i Aubagne like ved Marseille. Her er Castelin Peirano i aksjon med støpeformen av Jesusbarnet.

håndverkstradisjoner fulgt fedre, mødre, sønner og døtre. I Aubagne, en liten landsby ved Marseille, produseres «santons» på løpende bånd. Her kan vi starte jakten på julekrybba. Selve julekrybben var en tradisjon som ble hentet fra Italia. Det var imidlertid bare kirkene som hadde råd til å kjøpe de første julekrybbene, forteller Mattone.

– Under reformasjonen ble kirkene stengt, og julekrybbene ble etter hvert et savn for mange. Dermed startet man å lage figurer og julekrybber av materialer fra området. Tradisjonen med julekrybber og

disse små, dekorative figurene, kan spores helt tilbake til middelalderen. Opphavet er den katolske kirken, og det er blant annet funnet figurer i svært gamle sarkofager. Først var det Maria, Josef og Jesusbarnet. Deretter fulgte de hellige tre konger, engler, gjeterne og sauer. Etter hvert ble kolleksjonen utvidet, og i dag får du figurer i nær sagt alle farger, størrelser og farger, med klær og uten klær. Felles for alle er at de er laget av et lite stykke leire, bearbeidet til de vakreste figurer, brent i en ovn og malt i så tidsriktige farger som mulig. Først på 1900-tallet skjedde en vi-

dere utvikling av figurene. De vokste, sortimentet ble større og nål og tråd ble en del av kunstnerens skapende kreativitet.

Første markeder i 1805

På begynnelsen av 1800-tallet oppsto et nytt fenomen: Julemarkedene! Her kunne produsentene møtes, stille ut og selge sine «santons». I dag finnes det om lag 30 store produsenter i Aubagne. Disse viderefører gamle tradisjoner. Hver enkelt figur har sitt eget uttrykk der alt er planlagt på forhånd. Ingen ting er tilfeldig. Ansiktet med øyne, ører, nese, kinn og alle små detaljer. Hender, føtter, drakt og hodeplagg. Fargene som til slutt pensles på, en etter en, er blandet og laget av kunstneren selv. Ingen ting er overlatt til tilfeldighetene.

– I begynnelsen ble figurene tørket i sola under åpen himmel. Kvaliteten var dermed dårlig. Etter hvert fikk vi keramikkoventene, forteller Castelin Peirano i sitt verksted i hjertet av Au-

bagne.

– Å tilvirke «santons» kan være en lang prosess, alt etter hva som skal lages. Selv fokuserer han på detaljene. Han kan sin anatomi etter fire år med kunstutdanning fra Marseille. Dermed ble det Peirano som videreførte sin bestefars virksomhet. Peirano har ikke angret en dag. Han lever og ånder for sin familie som er et lokalt uttrykk for bedriften. I flere år har han stilt opp på det store julemarkedet i Marseille.

Levende uttrykk

Castelin Peiranos figurer har en individuell utforming og et levende uttrykk. Han har videreført gamle tradisjoner, og hvert år klargjør han nye figurer til julemessene i Marseille.

– 85 prosent av våre kostnader er selve produksjonen. Etter at vi begynner å sy klær til figurene, ble det en ekstra kostnad, forteller han. Da ble det opprettet egne syavdelinger, der damer med nål og tråd lager flotte klær. Også det et møysommelig arbeide, da

klærne skulle gi et uttrykk av gamle provençalske klestradisjoner. Selv har Castelin Peiranos to butikker som tar seg av salget, i tillegg har vi en del forhandlere i Provence-området. Kolleksjonen er på om lag 80 forskjellige figurer.

Santonenes messe

Ikke nok med at det siste søndag i november ble åpnet et gedigent julemarked i gatene. Klokkene 10.30 denne formiddagen fylles den katolske reformasjonskirken av mennesker som ønsker å feire årets «santons» på ekte katolsk vis. Kirken rommer mange hundre mennesker, og den er fylt til siste ståplass helt bak. Her blir disse små, men svært så viktige julefigurene, vel-signet. Alle er i feststemming, ikledd provençalske drakter. Et opptog gjennom byens gater er det klare bevis på at jula nærmer seg og jakten på julekrybba kan starte.

Resultatet etter oppholdet i ovnen, nå gjenstår fargene som skal pryde Jesusbarnet og krybberne han skal ligge i.

det skjer fast

BARN OG UNGE BABYSANG
FMU-huset på mandager (påmelding)

SMÅBARNSSANG 1-6 ÅR
FMU-huset på mandager kl. 10.00

SMÅBARNSTREFF
Vik bedhus fredag 11/11, 25/11, 9/12, 20/1, 3/2, 17/2, 2/3, 16/3 og 30/3 kl. 10.00-12.30

SMÅBARNSTREFF
Fevik kirke hver onsdag kl. 10.00-12.00

FEVIK KIRKE SØNDAGSSKOLE BS-AGENTENTE
Disse annenhver søndag kl. 11.00

VIK SØNDAGSSKOLE
Vik bedhus hver søndag kl. 11.00

TORS DAGSKLUBBEN
Vik bedhus 10/11, 24/11 og 8/12, kl. 18.00-19.30

HESNES JENTEFØRENING
Hesnes bedhus annenhver tirsdag kl. 17.30-19.00

BARNLAGET LIA
Lia bedhus annenhver onsdag i partallsuker kl. 17.30

ELLE MELLE FEVIK
Hver tirsdag i Fevik kirke Mini kl. 17.15 Tween kl. 18.00

ELLE MELLE FRIVOLL
Bygdheim bedhus annenhver onsdag kl. 17.30

FAMILIEKLUBB
FMU-huset 2. torsdag i måneden kl. 17.00

ALFSAM
FMU-huset annenhver torsdag kl. 18.00-20.00

UNGDOMSGRUPPA LIA
Lia bedhus, annenhver onsdag i oddetallsuker kl. 19.00

UNGDOMSGRUPPA FEVIK
Fevik kirke fredag kl. 20.00

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM
FMU-huset mandager kl. 18.00

FJÆRE SPEIDERGRUPPE
har samling i Fjæreparken annenhver tirsdag fra kl. 17.30-19.00

VOKSNE MORGENSANG I FJÆRE KIRKE
Hver torsdag kl. 09.00

PROKOR over annenhver onsdag i Fevik arbeidskirke kl. 20.00-22.00

FJÆRE KAMMERKOR
har øvinger i Fjære kapell tirsdager kl. 19.30

Fersk info på www.fjæreposten.no

VÅR HERRES LANDINGSSTRIPE

Fra sin blåhems bakom stjernesjenn og kloder, gjennom mørkerommets glødende allé til et lite land der Østen møter Vesten, i en fattig liten landsens by, forresten, skjedde det vi nesten ikke kan begripe: At en stall ble til Vår Herres landingsstripe.

For i stallen mellom eselmøkk og halmstrå, under gluggen der ei stjerne dryppet lys på ei kvinne som satt bøyd over et leie, lå et nyfødt barn som gråt og trengte pleie. Det er sannelig ikke enkelt å begripe, at Guds Sønn ble født på slik ei landingsstripe.

Snart kom gjeterne og slektninger og venner, og noen vise menn fra Østerland et sted, faktisk er man nokså usikre på tallet, men en krybbekatedral har rom for alle. At ei stjerne viste vei til denne stripe, er et under som er vrient å begripe.

Det er tilbudsflom i livets foringsbinge, vi er alle spurv på troens fuglebrett. Men i stillheten der ute bak planeter fins en himmel og en Gud som enda leter etter oss som ikke riktig kan begripe at vi gratis får en himmelsk landingsstripe.

Olav Christoffer Songe

GAVE-PAKKE

- gratis kurs!

Vil du bli god å snakke med?

Har du:

- ... en venn som skal skilles?
- ... noen du kjenner som har mistet en av sine nærmeste?
- ... en syk kollega?
- ... en tenåring med kjærlighetssorg?

Mange kjenner at de ikke alltid strekker til i vanskelige samtaler. Kirkens SOS har tatt utfordringen, og ønsker å gjøre deg god å snakke med.

KURSKVELD i Sanitetens lokaler i Somsveien på Fevik torsdag 16. januar kl. 19.00 - 21.00 Forelesere fra Kirkens SOS, Agder.

Praktisk arrangør er Fevik kirke og Saniteten

God å snakke med

Montér

Montér Blom-Bakke, Fevik

tlf. 3725 6444

Faks: 3704 7747 E-post: samuel@blombakke.no

TRELAST og BYGGEVARER

verktøy - elektroverktøy - vedovner - garderobe - dører
vinduer - hageartikler - osv. - vi blander maling
god parkering - egen kundebygge - lån av varehenger
varer levert på byggeplass

GUTTETUR 2012

Det inviteres til guttetur 17-19. februar. Årets tur går i området mellom Fyresdal og Setesdal. Avreise Vik fredag kl 1600. Vi kjører felles i biler til Birtedal. Der starter skituren med hodelykter i oppkjørte løyper til Granbustøyl (maks to timer). Lørdag går vi nordover til Nutevasshytta (ca 5 timer). Søndag går vi ned til Birtedalen via Øyarvann og Griddalen og videre over Birtevatn ned til bilene (3-4 timer). Du behøver ikke være i kjempeform for å være med. Vi har det mye gøy sammen på disse turene. Helge prest blir med og leder oss i morgen og kveldsbønn. Turen koster ca 900 kr (varmmat, overnatting, transport og middag på vei hjem søndag). Nå har du mulighet for en flott skihelg på fjellet sammen med andre "store gutter", og til å bli mange minner rikere. Spørsmål og påmelding til Leif på 97594772 eller mail til: lhodneb@broadpark.no Maks antall 20 stk. (først til mølla)

Hilsen turgruppa i Fjære menighet, Jan Midtbø, Helge prest, Kristen Leifsen og Leif Hodnebrog

ARKITEKTKONTORET
Suerre Halvorsen AS
KIRKEGATEN 1 B, 4878 GRIMSTAD
Tel: 37251075 mob. 90174633 www.suerrehalvorsen.no

- ARKITEKTJENESTER
- REGULERINGS- OG BEBYGGELSESPLANARBEID
- BYPLANLEGGING

Gaver det swinger av
AGDER MUSIKK
INGEMAN STAD
VOSSGATE 1 - 4878 GRIMSTAD • TEL. 37 04 05 42

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK - FJÆRE - GRIMSTAD

Innehavere

Tonje Margrete og Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtenester
Tlf. 37 04 65 95

Hele døgnet

EURONICS Tlf. 37 25 87 77 Bergemoen
LIKE BILLIG, men mye hyggeligere!
Frode Jan
Europas største el-kjede

Gudstjenestene

Fjære kirke

24.12. 11:30 Gudstjeneste på Frivolltun v/ Helge Spilling
24.12. 14:30 Gudstjeneste v/Helge Spilling
24.12. 16:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling
25.12. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling og Vidar Øvland.
26.12. 11:00 Gudstjeneste v/Svein Lilleaasen
01.01. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling
08.01. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling
15.01. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling
22.01. 11:00 Felles gudstjeneste på Bibelskolen
05.02. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling
12.02. 11:00 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
19.02. 11:00 Familiegudstjeneste m/dåpsskoleavslutning v/Oddvar Tveito
26.02. 19:30 Gudstjeneste v/Helge Spilling
04.03. 11:00 Gudstjeneste v/Vidar Øvland
11.03. 11:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling

Fevik kirke

22.12. 20:30 Julenattiné i Fevikhallen
24.12. 11:30 Gudstjeneste på Feviktun v/Oddvar Tveito
24.12. 14:30 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
24.12. 16:00 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
25.12. 13:00 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
29.12. 16:00 Juletreff i Fevikhallen
08.01. 11:00 Gudstjeneste v/Vidar Øvland
15.01. 11:00 Gudstjeneste v/ Oddvar Tveito. Søndagsskole
22.01. 17:00 Familiegudstjeneste med dåpsskolestart v/Oddvar Tveito
29.01. 18:00 Temakveld v/Erling Birkedal.
Folkekirke og trosfellesskap – konflikt eller harmoni?
05.02. 11:00 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito. Søndagsskole
12.02. 11:00 Gudstjeneste v/Vidar Øvland. Søndagsskole.
19.02. 17:00 Familiegudstjeneste med dåpsskoleavslutning v/Oddvar Tveito
22.02. 20:00 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
26.02. 11:00 Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
11.03. 19:00 Gudstjeneste v/Helge Spilling. Søndagsskole kl. 11

KONTAKTinformasjon Fjære menighet

POSTADRESSE
Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER
Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00
Fevik kirke
4885 Grimstad
37 04 82 33

ANSATTE

Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Helge Flaath
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Ragnhild R. Gellein
Menighetspedagog
rg@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Eli Anne Haugen
Barne- og ungdomsarb.
eh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Ingvild Wangensteen Limm
Barne- og ungdomsarb.
iw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

støtter lokalt ungdomsarbeid

www.jjuc.no

Konfirmanter på scenen i Jerusalem

De første dagene var litt vel spennende, synes de fire elevene fra Fjære ungdomsskole, Thomas Thorsen, Michelle Haugen, Jenny Zithulele Haugen og Fredrick Bringsverd Groos, som også er konfirmanter i år. De har vært i Jerusalem på skolemusikalpremiere. Men etter en uke privat innkvartert, og på jobb sammen med elever fra Jerusalem og Sveits var, det litt trist å reise derifra. Broer var bygget.

Peer Rodal Haugen
tekst & foto

Jerusalem var mørk, kald, fremmed og litt skummel den første natta. Grytidlig, før de første bønneropene fra minaretene, tomme gater og smug; det var scenen som møtte eleven fra Fjære da de tok inn på et herberge i gamlebyen. Neste natt bar det til private familier. Enda mer nytt, enda tettere på, og alene. Selv mange voksne ville opplevd det krevende. I tillegg til den sosiale tilpassingen kom lange øvingsdager.

Men etter hvert var kontakten i orden, tryggheten etablert og bånd knyttet. Ikke mange dagene seinere skule det vise seg at det var trist å skilles. Riktignok bare for en måneds tid. Da møtes de igjen i Sveits og deretter her hjemme.

Bare Thomas var uheldig,

og havnet hos en gutt som ikke var hyggelig. Det endte med at Thomas flyttet ut. Slik kan også virkeligheten være. Noen bruer er vanskeligere å bygge enn andre, og noen får man rett og slett ikke bygd. Det er også en utfordring å takle. For Michelle var det helt motsatt:

– Å bo hos vertsfamilier var det jeg grudde meg mest til, men det var det jeg fikk mest glede av, forteller hun.

– Alt ble annerledes, på en positiv måte.

– Etter hvert ble jeg godt kjent med dem og det var som å være hjemme, forteller Jenny Zithulele.

ENDELIG PREMIEREDAG

De første dagene i Jerusalem, øvde de på Hand-in-hand skolen, men flyttet etter hvert øvingene til Jerusalem YMCA (KFUM) sin aula i sentrum av byen, der forestil-

lingen skulle være. Foran seg hadde de lange og krevende øvingsdager, fra 08.00 til 16.00 eller 18.00. Ingen hadde så langt sett eller hørt stykket i sammenheng, og fortsatt var deler av manuset uklart. Noen slet med å huske replikkene sine, andre med å snakke tydelig og sakte nok, og unngå å slå krøll på tunga. Gangen i handlingen og når de kulle inn og ut av scenen, måtte drilles. Arve Konnestad og Henk fra Sveits jobbet intenst med å få flyt i handlingen. Marita Baugstø satt stand by i suflørstolen, mens studentene fra UiA assisterte snart på scenen og snart bak. Innimellom ble det arbeidet med scenografien og praktiske ting som måtte løses.

Torsdagen, på premieredagen, sto to gjennomkjøringer på programmet før forestillingen kl. 13.00.

– Akkurat passe elendig ge-

neralprøve til at de skjerper seg til forestillingen, uttalte Marita da de første publikummerne ankom. Det var rene åsgårdsreia som veltet inn gjennom dørene da resten av Hand-in-hand elevene inntok salen. Et meget høylydt publikum, men som også villig ga lyd fra seg når de likte det de så og hørte. For det gjorde de. Elevene på scenen gjorde en svært god forestilling. At ikke alt fungerte helt som det skulle, var det for det meste bare dem selv som oppdaget. At de gjorde suksess hos publikum er ikke å ta for hardt i. Handlingen «gikk hjem» og elevenes prestasjoner ble verdsatt til stadiende applaus underveis. Etter at siste sang «Standing hand in hand» var sunget og sunget om igjen, var det mange bifallende gratulaljonger både fra medelever, ambasadens folk og fra skolefolk

fra Jerusalem. Også elevene «være» var godt fornøyd med gjennomføringen. De hadde vært spente på forhånd, men syntes det gikk bedre enn de hadde turt å å håpe.

– Over all forventning, sa Michelle.

– Jeg følte at vi virkelig hadde klart det. Så nå gleder jeg meg til forestillingene i Sveits og hjemme, sa Jenny Zithulele.

DØDEHAVET OG EN GEDI

Noen av elevene i prosjektet hadde vertskap som tok dem med på små turer, særlig i gamlebyen. Men etter at premiereforestillingen var vel i havn, var det tid for fellesopplevelser. Fredag var det lagt opp til for tur ned til Dødehavet og fottur i En Gedi nasjonalpark. På veien nedover, dukket også den meget omtalte muren opp langs veien, som

en påminning og det synlige beviset på konfliktene som preger disse områdene.

Den friske vinden gjorde at badeopplevelsen i Dødehavet ikke ble helt som i «bruksanvisningen». Vannet var ikke flatt, og solen stekte ikke. Flere fikk prøve hvordan det er å få dødt hav i munn og øyne.

Etter at en hadde fått skyllet av seg den verste saltlaken, valgte de fleste en tur i En Gedi nasjonalpark, med dalen hvor David gjemte seg for kong Saul. Det skal finnes både leopard og ulv i området. Vi så dem ikke – bare fugler og mer fredelige dyr – men historien om hvordan David gjemte seg for kong Saul, understreker jo at litt av hvert kan skjule seg i de mange hulene i fjellene (les 1. Sam. 24).

Inners i dalen i En Gedi, hvor David gjemte seg for kong Saul og hans hær.

MUSIKALSAMARBEIDET «BRIDGES»

BAKGRUNN

Musikalprosjektet ved Fjære ungdomsskole, «Bridges» nærmer seg en finale. Prosjektet er et samarbeid mellom Fjære, to ungdomsskoler i Sveits, fra byene Hüneberg og Hochdorf, og én ungdomsskole i Jerusalem. Det er fire elever fra Fjære, åtte fra Sveits og åtte fra Jerusalem som utgjør skuespillerne i stykket. I tillegg er musikkstudenter fra Sveits og Norge (Universitetet i Agder), samt 2-3 andre musikere, involvert. Studentene har arbeidet med musikken og utgjør orkesteret i forestillingen, og de har arbeidet med manus og var delaktige i innstuderingen og regien. Arve Konnestad og Marita Baugstø fra Fjære ungdomsskole er hovedledere, assistert av de sveitsiske lærerne. I Jerusalem skulle det hele sys sammen til en forestilling. Det betydde øving og atter øving. Dette var første gangen alle som har arbeidet med stykket møttes, og en del uklarheter og misforståelser i handlingen måtte klares opp i. Fortsatt er det deler av stykket som er noe forvirrende for tilhørerne, som det nok må jobbes mer med når hele gjengen møtes igjen i Sveits i januar.

Etter fire forestillinger i Sveits kommer alle til Grimstad, for den endelige finalen. Både i Sveits og seinere i Grimstad, vokser fremføringen betraktelig, for da kommer kor fra skolene også med i forestillingen.

HANDLINGEN

«Bridges» er i korte trekk historien om Jack og Jasmin, som lever på hver sin side av en elv. Tidligere var de to elvebreddene knyttet sammen med en bro, men den ble tatt av flommen en gang i besteforeldrenes ungdom, og etter det har de to sidene aldri hatt kontakt. Jack har hørt om broen, og har drømmer og tanker om den andre siden. Han un-

drer seg på hvordan det ville være å leve et annet sted, være en annen under andre forhold. En dag han og kameraten leker ved elvebredden og føler seg som ekstra barske karer, klatrer Jack opp på den farlige broruinen og ungdomsskole i Jerusalem. Strømmen tar ham og fører ham nedover. En jente på den andre bredden hører nødsrikene hans, berger ham opp av strømmen og tar ham med seg hjem. Og dermed starter romantikken – og diskusjonene – om hva som går an og ikke, hvem man kan eller ikke kan være sammen med eller gifte seg med. Hvordan skal en forholde seg til «de på den andre siden»? Hvilken generasjon skal bestemme det? Er det mulig å bygge bro over gamle konflikter slik alt kan bli som før?

FJÆRE-ELEVENES ROLLER

De fire elevene fra Fjære hører sentrale roller i stykket. Fredrick Bringsverd Groos spiller hovedpersonen Jack, og har måttet lære seg en hel del utenatt, både replikker og sang- og raptekster. Så kom de også springene etter forestillingen, særlig jentene i publikum, og skulle ha autografen. En noe uvant rolle, kunne han betro oss. Thomas Thorsen spiller Jacks bestefar, og har stykkets mest uttrykksfulle kostyme, understreket av digre briller og parykk med måne, som gjør ham bortimot ugjenkjennelig. Han har også et par sanger i stykket, i tillegg til replikker. Michelle Haugen har rollen som Jasmins mor, og lever på motsatt bredd. I tillegg til noen replikker, har hun noen scener uten tale, hvor hun får bruke dramatalentet sitt. Jenny Zithulele Haugen har kun én replikk tidlig i stykket, som Jasmins cellospillende venninne, og har sin hovedoppgave i orkesteret, sammen med de sveitsiske musikerne.

Konfirmanter på vandring der Jesus var

Fredag kveld var gamlebyens gater tilsynelatende fulle av ortodokse jødiske menn og gutter i sin karakteristiske klesdrakter. De kom fra Klagemuren. Det var kvelden før sabbaten. Konfirmantene skulle følge sporene etter Jesus, Via Dolorosa, veien som ender på Golgata.

Over: Tablå fra kirken som markerer stedet hvor Jesus falt tredje gang.

Sabbaten var dagen som var satt av til guidet tur i gamlebyen, langs Via Dolorosa. I følge tradisjonen, er det veien Jesus gikk fra han ble ført som fange inn fra Getsemanehagen, til forhør hos Pilatus og yppersteprestene, til pisking, og til slutt den tunge veien med korset til Golgata, hvor han ble korsfestet. På veien er det stasjoner til minne om det Jesus gjennomgikk, og vandringen ender på det stedet hvor han

etter sigende ble korsfestet og lagt i graven.

Dette var antatt å være konfirmantenes beste mulighet til å knytte egne opplevelser og inntrykk til Bibelen beretninger om hvordan Jesus ble forrådt og fanget, dømt, torturert og tvunget frem til sitt eget rettersted og korsfestet.

IKKE SOM PÅ JESU TID, MEN LIKE VEL...

Men Jerusalem er svært an-

nerledes nå enn på Jesu tid. Stedene hvor det hendte, som fortellingen i Bibelen nevner, er ikke lenger så tilgjengelige. Det som den gangen var åpent landskap, er i dag fullstendig ned- og overbygd. I tillegg ble byen ble rassert allerede i år 70 e.Kr., og det vi ser i dag er stort sett reist etter 70 e.Kr. og svært mye av den, adskilling seinere. Det er og blir den store øvelsen for alle som har bibelhistorien i hodet illustrert med egne tankebilder; når disse bildene møter det som er dagens virkelighet.

Men like vel, hvordan var det å komme til byen der det skjedde, det geografiske stedet?

– Det var rart å være så nær bibelhistoriene og det jeg har lært fra dem. Det var spennende å se noe av det jeg har hørt så mye om og dannet mine egne bilder og tanker rundt, syntes Michelle.

– Jeg vil oppfordre andre til å gjøre denne turen i hvertfall én gang i løpet av livet, sier hun.

De andre synes også det var spennende og lærerikt, men ikke så lett å sette ord på.

– Jeg synes det var spesielt å vite at jeg var på steder hvor Jesus har vært. Tenk at jeg har vært et sted han som jeg tror på også har vært! Jeg tok en del bilder, så jeg kan studere dem senere, fortalte Jenny Zithulele.

Underveis fikk gruppa komme opp på et tak med utsikt over store deler av gamlebyen og ut over murene. Mot øst kunne de se Oljebjerget, hvor Jesus en gang sto og så ned mot byen.

– Vertsfamilien min tok meg med dit opp en kveld, fortalte Jenny Zithulele.

I skråningen ned fra Olje-

Over: To herrer i gårdsrummet utenfor en koptisk kirke. Under: Utsikt mot Getsemane t.h. og Kedron-dalen nedenfor og gamlebyen på høyden t.v.

berget ser en restene av Getsemanehagen, med eldgamle trær. Helt nede i dalbunnen rant engang Kedron-bekken, som Jesus krysset sammen med disiplene da han etter det siste måltidet gikk til Getsemane for å være alene og be.

Det var mye folk i gatene i gamlebyen, og til tider nesten umulig å komme fram. Byen er som en hule, med ganger og overbygde passasjer, hvor dagslyset bare slipper ned enkelte steder.

HELLIG BY FOR MANGE

Jøder, kristne, muslimer og armenere har sine kvarter av byen. Selv om religion her er knyttet til mye utvendig og synlig, er det ikke så lett å holde dem fra hverandre. De mange kirkene bærer preg av ulike katolske retninger og koptisk kristendom. Her er lys, gull, glitter og røkelse. På vegger og i tak er det malerier og ikoner og liknende kunstuttrykk, og stadig møter man regler for mangt man ikke må og kan. Det meste man ser er svært gammelt, slitt og mørkt, som understreker at dette har stått sen-

tralt i menneskenes liv i århundrer. Midt oppi og rundt omkring pulserer et yrende foretningliv, hvor trolig den best utviklede foretningssiden er å rundlure turister.

Over: Michelle, Jenny Zithulele, Fredrick og Thomas på en av mange store gravplassene utenfor gamlebyen. (FOTO: ARVE KONNESTAD) Under: The Garden Tomb i Gordon's Golgata. Noen mener dette er den stedet Jesus ble gravlagt og hvor han sto opp fra graven.

– Jeg har fått så mye glede ut av denne turen, møtt fantastiske mennesker og fått kunnskap jeg kanskje ikke ville fått på skolen. Dette er den beste måten lære på; å kunne se og høre fra historien, og ikke bare lese om den, hevdet Michelle.

LÆRERIKT

Fredrick var klar på at dette var den beste måten å lære på:

– Jeg tror denne ene uken ville tilsvart tre uker på skolen!

– Jeg tror det viktigste jeg har lært er at jeg må ta noen sjanser, og møte og bli kjent med andre mennesker med forskjellige kulturer.

BLI FADDER!

STØTTEFORENING RUSSISKE BARN

Bregnevn. 10, Fevik
konto 2801.02.58148

STØTT

Swazihjelpen

konto 2801.13.70103

Hageland

Syvertsens Gartneri
Skogheim Gartneri

Vi støtter
Fjære menighets arbeid

Topland Begravelsesbyrå
Arne Topland, tel. 37 04 06 76

Vi ønsker
Fjære menighet
lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

KILDE TIL TANKE OG TRO FRA
GABRIEL SCOTTS FORFATTERSKAP

SCOTT OM BARNES RETT

Kirsten begynte å hulke. «Ikke gråt, Kirsten,» sa Antoinette og reiste seg. «Jeg skal forsøke å forklare mor det. Ser du, mor, det var ikke på sine egne vegne at Kirsten var så sint på tante; det var for min skyld, skjønner du – ja, jeg har kanskje ikke opført meg riktig, jeg heller.»

«Jeg skjønner ingenting av dette,» sa fru Bals, «tante har ikke nevnt et ord om Antoinette.» Kirsten fór opp: «Nei, det voktet hun sin naturligvis vel for –»

«Men hvad er det så egentlig hendt?» spurte fru Bals igjen, «jeg kan ikke tenke meg at tante på nogen som helst måte har fornæmet Antoinette?»

«Nei, der kan du se,» sa Kirsten heftig. «du kan ikke tenke dig noget vondt om tante – voksne kan naturligvis ikke gjøre noget galt – det er bare vi barn, – å, det er skammelig!»

«Så, så, barnet mitt, vær nu rolig og la mig få greie på dette – har tante virkelig fornæmet Antoinette, forandrer dt jo hele saken i høj grad – fortell mig nu alt sammen.»

«Å, mor jeg kan ikke –» Antoinette så hjelpeløs omkring seg, blodet skjøt op i ansiktet på henne, «du får tro hvad du vil: men Kirsten gjordet det i alle fall for min skyld.»

«Vil du fortelle mor det alene, Nette, så skal jeg gjerne gå», sa Kirsten.

«Nei, bli du bare,» svarte Antoinette og holdt henne tilbake med hånden.

Fru Bals så urolig ut – det kom to små rynker mellom øinene.

«Kjære Antoinette,» begynte hun, «du vet at jeg ikke på nogen måte vil være påtrengende. Jeg vil ikke tvinge dig til å vise mig fortrolighet hverken i de ene eller det andre. Men dette må jeg ha greie på. Er det noget angående de unge herrer?»

Antoinette ble råd op til hørøretene. «Ja, mor.»

«Tante har da ikke trengt inn på dig, barnet mitt – du forstår hvad jeg mener – hun har da ikke på noget vis villet fravriste dig nogen hemmelighet, om d har en – jeg vil så nødig sære dig, skjønner du; men jeg må jo spørre –»

«Jo, mor det er nettopp det hun har – om alle bare var så fine som du – å, du kan ikke tenke deg hvor jeg har lidit!»

«Det er for galt,» sa fru Bals og reiste seg, «det er for galt; men nu går jeg like inn til far og snakker fra.»

Antoinette så forferdet ut: «Nei, nei mor – det må du ikke gjøre – det vil bare bli verre for mig – du vet ikke alt ennu – –»

«Er det mere? Jeg synes det er nok som det er.»

Fra «Tante Pose» (1904)
s. 95-96 (Aschehoug 1993-utg.)

FEVIKHALLEN 22. DESEMBER KL. 20.30

JULENATTINÉ

VÅR HERRES LANDINGSSTRIFE

MEDVIRKENDE:

Gjester: EVA JONASSEN SIRI HALVORSEN NARESTAD THOMAS ISAKSEN
PRO KOR & SOLISTER

RANDI BAKKE PRESTHAMMER ELI ANNE HAUGEN HELGE SPILLING
INGEBJØRG LARSEN GABRIELLA CSEPREGI ELLEN LERVOLD HALVORSEN VIDAR ØVLAND
STRINGS 4 U TRYGVE SONGE bass HANS KJELLØKKEN gitar SVEIN HAUGEN perkusjon
ODDVAR SÆTER saksofon HELGE SPILLING trombone BENGTTARALDSEN mandolin
KIRSTI PEDERSEN HAUGEN tangenter/musikalsk leder

ENTRÉ kr 150,-/100,- student (barn gratis)

Takk til våre sponsorer!
Overskudd av konserten går
til Støttegruppen Russiske Barn

 Scalabarnehagene

Haglund Regnskap AS
AUTORISERT REGNSKAPSFØRERSELSKAP

